

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Megilat Ta'anit

Avraham Segal <mi-Ḳraḳo>

[Ḳenigsberg], [1858?]

ישש קרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381)

[י] כשיחה בטלה שלכם, א"ל ובכך אהה פוטרני אמר לו ומה
 בה בנו שכן יפה כחה במקום האחיז האמר בבת שכן הורע
 כחה במקום האחיז דין הוא שלא תירשנה, וכשגבר' יד בית
 חשמונאי בטלום והיו דנין בדיני ישראל ואותו היו' שבטלוהו
 עשוהו יום טוב. סליק פרק חמישי:

פרק ששי

אלול בשבעה באלול יום חנוכה שור ירושלים דלא למספר,
 מפני שסחרוהו נכרי' וגברה ידם של ישראל ובנאוהו
 שכן ה"א (נחמני' ו') ותשלם החומה בעשרי' וחמשה באלול, ואעפ"י
 שנבנתה החומה עדיין השערים לא נבנו שכה"א (סס) הוא יבנו
 ויטללנו ואומ' (סס ז') ויפקדו השערי' והמשוררי' (ועושי מלאכה)
 [א] לפי שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ובנביא
 ובכה"ג ובאורים ובתומי' ובסנהדרין של שבעים ואחד [ב] ובשיר
 ובשתי

פי' מהר"א

להם טעמי תורה: [י] כשיטה צביל' שלכם. קל וחומר טחם דנין
 ונעלומם טיט עליו תשובה ויה לזת צנו טיפה כחה צנוקוס צניס
 טירסת צנוקוס חזיה כגון צנות ללפחד טירשו צנכסי חפר חזי חזיהן
 עם צני חפר טח' נתן נתן להם חחזת נחלה צתוך חמי חזיהן:
פ"ו [א] לפי שאין נוסיפין על העי' וכו'. צנוס' טצועות פרק ידיעות
 טעוואס צנוטסה חחד הנכנס לעזרה וח' הנכנס לתוס' העזר'
 (פי' צעוואס) חייב טחין נוסיפין על העיר ועל העזרות חלף צנולך
 ונציח וחוריס ותומיס וסנהדרין טל טצעים וח' וצטי תודו' וצטיר
 וצ"ד וסלכין וצטי תודות חמריס' הפנימי' נחכלת וסחנונה נטרפת
 וכל טלח נעט' צכל חלו הנכנס לטס חין חייצין עליה, וסעטס
 חנריקן צגורח ונדכתיצ וכן טעטו לדורות ונפרט"י קרח יתיר'
 לנידרט וציוני נטס דסוח ונלך ונציח וחמיו כסן גדול וחוריס ותומיס
 וע' זקניס וצטי תודות ונחמני' צן חכלי' גנריקן: [ב] וצטיר. צגורח
 ונפרט טס ת"ר טיר טל תודה צכנורו' וצלללי' על כל פינה ופינה
 ועל כל חצן גדול טצירושלים חוונר חרוניונך ס' כז דליחני וגו'
 וטיר טל פגעיס וי"ח טיר טל נגעיס ונ"ד דנגעיס דכתיצ ונגע לא
 יקרצ צחטלך ונ"ד פגעיס דכתיצ יפול ונלדך חלף וגו' צכנורות
 וצנצליס וצתופיס חוונר יוטצ צסתר עליון עד כי חתס ס' ונחסי
 עליון טנות ונעוניך וחוזר וחונר ונחונר לדוד צצרחו ופני חצטלום
 צנו ס' ויה רצו לרי וגו' עד לס' חיסועס על עונך וגו' סלה וע"ס
 רט"י

[ג] ובשתי תודות שנאמר (נחמני י"ג) והתודה השני' ההולכת
 למואל ואני אהריה [ד] וב"ד מודין (ס"א מודדין) והולכין אחריהן
 שנא' (ס"ב) וילך אחריהם הושע' והצי שרי יהודה וגו' [ה] הפנימיות
 נאכלת וההיצוה נשרפת ואם לא נתקדשו [ו] בכל אלו
 הנכנס

פי' מדר"א

רס"י ז"ל על זה נחזור לתודה ארבעה עשר ה' כי דליתני הוא ונן
 סמוך סיר חוכת הצית לדוד גו' ע"ס: [ג] וצחי תודות. ופירש
 בגמרא תודות שאנרו בלחון ולא בצטקן ונדפתיז ואעמידה שתי
 תודות גדולות גו' ונאי גדולות חילינא ונונין גדול ונוש כינא פריס
 וכו' אלא גדולה שבתודה ונאי כינא חונן, ונפרש"י כל חלת חונן
 גדולות כשלם חלת של ונה: [ד] וב"ד יורדין והולכים אחריה'.
 ונסיים שם צונטה ואח"כ כל איש ישראל, וצגו' איתא שם כיצ
 נוסלות ר' חייא ור' שונעון צרבי חד אמר זו כנגד זו וחד אמר
 זו אחר זו ונ"ד זו כנגד זו הפנימית סך דנוקצ' לחונה ונ"ד זו
 אחר זו הפנימית סך דנוקצ' לצ"ד: [ה] הפנימית וכו'. תנן הפנימית
 נאכלת והחיצונית נשרפת בשלנו' לנו"ד זו אחר זו חוננו להכי הפנימית
 נאכלת ונשום דאחי' חילונה קנא וקידשה לה אלא לנו"ד זו כנגד
 זו תרווייהו כדדי קנוקטי וליענוק לנו"ד זו אחר זו חד
 ניי ונקדשא הא כל שלם נעש' בכל אלו תנן ואפי' לנו"ד צאחת
 ונכח אלו תרווייהו חד ונשום היא אלא ח"ר יומן ע"פ נביא נשרפת,
 ונפרש"י זו כנגד זו שני כהני נושאי' חופן זה אלל זה. סך דנוקצ'
 לחונה שפיא פנימית ונוולעת צין העם לחונה: סך דנוקצ' לצ"ד.
 שהולכת אחרונה: וקדשה לה. ראשונה קדש את הנוק' ובשנכנסה
 אחרונה לשם לא נפסקה ציולא שלם עברה צנוקוס חול אלא צנוקוס
 קדוש. כי כדדי כינא שתיסן ונקדשות יחד או שתיסן יאכלו או
 שתיסן ישרפו: חד ניי ונקדשא. את הנוקוס הא חן תנן כל שלם
 נעשית בכל אלו הנכנס לשם חין חייצון עליה אלא כולהו צעינן
 ואפי' לנו"ד לקנן דכל אלו דנמני' אמת ונבולן קאמר או וילך או
 כסן גדול או נביא או סנהדרין או שתי תודות בני שתי תודות
 נייס' תרווייהו צעינן ותרווייהו חד ונלמא הוא: עפ"י נביא. חגי
 וזכרי' ונלמאי היו שם וע"פ רוח הקודש עשו ואין טעם צד' עכ"ל
 רס"י: [ו] בכל אלו. שם צגנר' איתמר רב הונא אמר בכל אלו
 תנן רב נחמן אמר צאחד ונכל אלו תנן רב הונא אמר בכל אלו תנן
 קסבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעמיד לצוא ועזרא

זכר

הנכנס לשם אינו חייב. [ז] אבא שאול אומר שחי ביצוען
 היו בהר המשחה אחת למעל' ואחת למטה התחחונה נחקדש'
 בכל אלו והעליונה לא נחקדש' אלא בני הגולה שלא במלך
 ושלא באורים ובחומים, התחחונה שלא היתה (ס"ח ססיתס)
 קדושתה גמורה חבירים ועמי הארץ נכנסים לשם ואוכלין
 שם קדשים קלים לכ"ש מעשר שני, הרחחונ' (ס"ח סעליונה)
 חברים נכנסים לשם ואין אוכלין שם לא קדשים קלים ולא מעשר
 שני. [ט] אלא למה לא קדשה מפני שהוא תורפה של ירושלים
 וכשגמרו לבנותו אחתו היום עשאוהו י"ט: בשבעה עשר ביום
 איתנטילו רומא מיהודה ומירושלים, מפני שהיו מצריין לבני
 ירושלים ולא היו יכולין לצאת ולבוא מפניהם ביום אלא בלילה,

פ"י מדר"א

זכר בעלמא הוא דעצד ר"נ אונר צאחת מכל חלו תקן קסצר קדושה
 ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לצא ועזרא קדושי קדיש
 חע"ג דלח הוו אוריס ותווייס וע"ס פרש"י רצ הונח צכל חלו תקן
 קסצר וכו' כלומר ואי נוסוס קדוש' עזר' כו' ע"ס עכ"ל, ונסיק
 סס בגמרא תנאי פליגי צה צתחלס קס"ד תנאי סס ר' אליעזר ור'
 יוסע ודחו דכ"ע סצרי קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה
 לעתיד לצוא חלל ר' ישמעאל צר' יוסי ור' אליעזר צר' יוסי לענין
 צתי עיר חוונה קח פליגי עכ"ל בגמרא ופירושה סס: [ז] חצא
 סחול חומר סתי צילעין וכו'. ס"ג סס דק ט"ז צצרייתח חצא סחול
 חומר צ' צילעין סין צהר סונסחה תחתונה ועליונ' תחתונה נחקדשה
 צכל חלו עליונה לא נחקדשה צכל חלו חלל צעולי גולה סלל צמלך
 וסלל צאוריס ותווייס תחתונה ססיתה קדושה גמורה עוני סארץ
 נכנסין לסס ואוכלין סס קדשים קלים חצל לא וועשר שני וחצרים
 אוכלין סס קדשים קלים וועשר שני. עליונה סלל סיתה קדושתה
 גמורה עוני סארץ סין נכנסין סס ואוכלין סס ק"ק חצל לא וועשר
 שני וחצרים סין אוכלים סס לא ק"ק ולא וועשר שני ונפני וס לא
 קידשה סחין ווסיסין על סעיר ועל סעצרות חלל צמלך ונציח ואוריס
 ותווייס וצנסהדרין סל ע"ח וצסתי תודות וצסיר ולונס קידסוס ולונס
 קידסוס סח חמרת לא קידסוס חלל לונס סכניסוס ונפני סתורסה
 סל ירוסלים סיתה וסחה סח לכצוס ווסס ע"כ, ופירש"י סני צילעי
 וריסקח צלע"ז וצירוסלנוי גרס צ' צילעין ונפרס צפירוס על סירוסלנו
 סן צריכות וויס צהר סונסחה סר זתיס: [ט] חלל לונס לא קדשה
 וכו'. פ"י חס לא קדשה לונס סכניסוס עזרא ונפני סחוס תורפה

ובמה היו מצורח להם מלכי יון (ס"א ונוסיצין) קסטראות* בעיירות
 להיות מענים את הכלות ואח"כ היו נשואות לבעליהן ומנעו את
 ישראל שלא לשמות עם נשותיהם לקיים מה שנא' (דברים ל"ט)
 אישה תארש ואיש אחר משגלנה, ולא היה אדם מבק' לישא
 אישה מפני הקסטראו' תזרו מבניסין אותם בחשאי שנאמר
 (ירמ' ז') (והשבת) [והאברתי] מהם קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול בלה [יא] קול ריחיי ואור נר, וכשהו' קול רחיים
 בבודני היו אומרים שבוע בן שבוע בן, וכשהו' רואים [יב] אור
 הנר בכל יד חול (ס"א בצדוק חיל) היו אומרים משחה שם משחה
 שם

פי' מדור"א

של ירוסלים גלויה וערות וקום שהוא נוח' ליכצוס, אזל קסה
 לי נחי ונחם היו מוליחין כל תורפו' של ירוסלים חין לו פי' כלל,
 לכך נ"ל ע"פ הערוך שפי' וקום מצוה וטופ' קרוי תורפה כמו
 תורפ' של חסה וס"כ ונ"ש אלל למה לא קדשה לא על הסניסוסו
 לצד פריך כו"ס ס"ס צונסכת מצועות אלל על הקדושה נתי פריך
 למה לא קדשו העליונה כמו התחתונה ונתרץ אנפי שהוא תורפה
 של ירוסלים, פי' אנפי שהוא וקום מצוה ונוטוף ולסס היו מוליחין
 כל תורפו' של ירוסלים כל הנוצות וכל הטינופות של ירוסלים
 לסס היו מוליחי' לכן לא הי' וקדשין אותו ועל הסניסוסו עזרא
 חס' א' היס קדוש ונחם שהוא תורפה של ירוסלים גלויה וערותה
 וקום שהוא נוח' ליכצוס לכן הסניסוסו עזרא לתוך הסוונה, צירושלמי
 גרס ג"כ כמו בלן אלל ופני שהיתה תורפות ירוסלים והיתה
 יכול' לכבו' וס"כ אנפי שהוא תורפות ירוסלים והיתה יכולה לכצוס
 תופס שני פירושים הפי' כו"ס צגורא סס צונסכת מצועות והפי'
 שאמרתי צסס הערוך כנ"ל: [י] ונוסיצין קסטראות פי' שלעונות
 לשמרן כך נשנוע צערוך: [יא] קול ריחיים צצוקני וכו'. ס"ג צונסכת
 סנהדר' פ' אחד דיני ונוונות דף ל"ג ע"ב תנא קול ריחיים צצוקני מצוע'
 הסן מצוע הסן אור הנר בצדוק חיל ושתה סס, ופירש"י סיוון הוא שיש
 סס צרית ויילס כונסרין ואוונג מצוע הסן בלן הרחיים סיוון לשחיקת
 סוונגים לונכ' התינוק ושעת גזרת וולכות היס שגזרו אלל לגול והיו
 קראים להוליא קול וקצנו סיוון זס: [יב] אור הנר צצדוק חיל.
 ציוס או נרות נראים הרצס צלילס סיוון הוא כני מצועק ושתה
 סס

* פי' המצוה צלשון יוני קסטרומי והמצבר את האשה נקרא קסטרין (מעריך)
 ס"ה ל' וסס סניסוסו חיל סס סניסוסו חיל סס סניסוסו חיל סס
 סס

שם, זבת - אחת היתה למחתי' וכשהגיע זמנה להנשא בא
הקסטרין לטמאה ולא הניחו אותו וקנאו מחתיה ובנו וגברו
ידם על מלכות יון ונמסרו בידם והרגו' ובאותו היום שבטלוח
עשאוהו י"ט: בעשרים וחרין ביה חבנא לקטלא רשעיא [ס"ח
ונשנריל], מפני שהיו יונים שרוין בא"י ולא היו ישראל יכולין
לשלוח יד ברשעים שבהם עד שיצאו השם, המתינו להם ג'
ימים אם יעשו תשובה ולא עשו תשובה כיון שראו שלא עשו
תשובה נמנו עליהם והרגום ואותו היום שהרגום עשאוהו י"ט,
א"ר אליעזר בן יעקב שמעתי שב"ד מלקין והורגין שלא מן
התורה, רבית לוי אמר שמעתי שב"ד עונשין ממון ומכי' שלא
מן התורה לא מפני שכתוב בתורה (ס"ח לא לעזר על דברי
תורה) אלא משום שנאמר (דברים כ"ז) ובערת הרע מקרבך.
ומעשה באחד שהטיח באשתו תחת התאנה והוליכוהו לב"ד
והלקוהו, וכי חייב היה אלא שהיתה השעה צריכה לכך כדי
שילמדו אחרים מפני שנהגו מנהג זנות, שוב [ג'] מעשה באחד
שרכב על הסוס בשבת והביאוהו לב"ד וסקלוהו, וכי חייב היה
[יד] אלא שהיתה השעה צריכה לכך כדי שילמדו אחרים,
שמעון בן שטח תלה שמונים נשים באשקלון [טו] וכי חייבות
הריגה

פי' מדר"א

עם ונשתה עם צרית ויילם קרי שצוה ע"ש שהיה לסוף שצוה, ותוס'
גרסי איפכא קול ריחיס ונשתה עם זו שמיקות סנונייס על ונשתה
ואו' הכר צצרו' חיל שצוה סצן ע"ש שנדליק נר צוילה, ונכאן נסגו
לסדליק נר צוילה וגם ויה שנסגו לפרו' הופס על הפתח ונשום
לחנרי' צריש סנוכ' פירות וננה גדול הי' צירוסלי' כל זמן שהנפס
פרוס' על הפת' אורחין נכנסין עכ"ל, וגם וננה זס רחיתי צק"ק
קראקא: [ג'] ונעשה צאח' שרכז על הסוס צצצת וכו' וכי חייב
היה וכו'. ונעשה"י דשצות צעלנא הוא ודדצק: [יד] חלל שפסע'
לריכ' לכך. ונפני שהיו פרוליס צעצירות שהיו רואין לוחין של ישראל
שהיוונים סן גוזרין עליהם גזרות והיו הונות צויות צעיניהם, וצו'
כ"ל לתרץ ויה שייך לוונר צכאן א"ר אליעזר כו' חלל להורות אע"פ
שדנו אותן רשעי ישראל צויתות חלל כתצו בתורה אע"כ היו דנין
אותם לעשות סייג לתור' ונפני שצאותו זונן היו הונלו' צויו' צעיניה':
[טו] וכי חייבות הריגה ותלייה היו. דנוכת ון הונשנעו' ונעשה'
דצ' ונכסא צנסהדריק שסרג את כולם וייד כלל התראה ועדים לכך
לונר וכי חייבות הריגה היו הא לא חייבות הריגה כלל התראה
ואת"ל

מגילת פרק ששי תענית יא

הריגה וחלייה היו, אלא שהיחה השעה צריכה לכך כדי שילמדו ממנו אחרות (סס) וכל ישראל ישמעו ויראו:

סליק פרק ששי.

פרק שביעי

תשרי בג' בתשרי [א] איתנטלית אדרכתא (ס"א א לדכתא) מן שטריא, שפעם א' גזרה מלכות יון הרשעה גזירה על ישראל ואמרו להם אין לכם חלק באלהי ישראל ולא היו מזכירין שם שמים בפיהם וכשגברה בית דושמונאי ונצחום התקינו שיהיו כוחבין שם שמים ואפי' בשטרו' וכך היו כוחבין בשנ' כך וכך ליוחנן כ"ג שהוא משמש לאל עליון, וכששמעו חכמים בדבר אמרו וכי מזכירין שם שמים בשטרות למחר פורע זה את חובו וקורע את שטרו ונמצא שם שמים מוטל באשפה ובטלום ואותו היום עשו י"ט:

סליק פרק שביעי.

פרק שמיני

מרחשון בעשרים ושלשה במרחשון [א] איסתחר סוריגה מן עורחה כפני שבנו יוננים מקום בעזרה והיו מעמידים

פי מהר"א

ואת"ל שחייבו סריגה לא היו חייבות תליה דאין אשה ניתלת כו"ס דז"ל צנסהדרין ואת"ל שחייבות סריגה ותליי' עכ"פ לא חייבות כולם צונן א' דהיינו ציוס א' דאין דנין שני' ציוס א' לכך אמר וכי חייבות סריגה ותלי' ר"ל וכי חייבות כולם צנת אחת צונן א' אלא שהיתה הסעה לריכה לכך כדי שילמדו אחרות ונונו וכל ישראל יראו לכך עשה פירסו' גדול שתלה שנונים נשים צנת א' כדי שילמדו ונונו אחרות ונשום שהסעה לריכה לכך ונפני שהיו פרוזים בצסוף ולסודות צזה דהלכה כחכמים צנסהדרין שאומרים אין האשה ניתלת ושמשון צן שטח עשה זו רק לנגדור וניתלת לכך אמר כאן וכי חייבות סריגה ותלי' היו אלא שהיתה הסעה לריכה לכך דנפני

זו חייבות היו אצל אס לא הי' זו לא היו חייבות תליה:

פ"ז [א] ונלחתי צסוף פ"א דננס' ר"ה טרש"י ז"ל גרס וז"ל כך כתב צונגיל' תענית לסון ארמי צטיל' אדרכת' ציטלן אזכרות סס שונים ון הסטרות, וז"ל יותר נכון לגרוס כאן איתנטלית אדרכתא:

פ"ח [א] איסתחר סוריגה. פי' צערוך קריגי הסלונות פי' כנו עמודי צהול